

Vi ser jo også, at der på andre områder skal forbud til for at varetage almene interesser. I bemærkningerne til lovforslaget er nævnt en række eksempler på, hvordan børn og unge i øvrigt møder restriktioner i deres hverdag. Når det gælder film, har vi valgt at afskære de yngste fra f.eks. at se voldsfilm. Vi har forbudt salg af fyrværkeri for personer under 18 år, og udskænkning af øl og vin og spiritus på cafeer og barer tillader vi også kun til unge over 18 år. Den vej har vi valgt at gå af én overvejende årsag, nemlig at beskytte vores børn, og det er jo lige præcis det, som også ligger til grund for det lovforslag, vi drøfter i dag.

Inden jeg slutter af så et par kommentarer til nogle af de høringssvar, som vi har fået på forslaget udefra. Dansk Bryggeriforening mener bl.a., at vi med forslaget vil kriminalisere store dele af dansk detailhandel. Jeg synes, det er et tyndt argument. Det er ikke hensigten med forslaget at kriminalisere nogen. Hensigten er kort sagt at beskytte børn og unge.

Hvad angår håndhævelsen, er der blot at sige, at skulle butiksmedarbejdere være i nogen som helst form for tvivl om, hvorvidt en kunde er over eller under 15 år, så lad være med at sælge de bajere, den vin, eller hvad det nu måtte være. Ansvarer for overholdelsen og kontrolten med reglerne i forslaget ligger jo i sidste ende hos politiet, og der skal ikke være tvivl om, at vi i Det Radikale Venstre gerne ser en øget indsats fra politiets side, når det gælder håndhævelsen af restaurationsloven, men nu altså også i forbindelse med butikssalg af alkohol til børn under 15 år.

Med denne lille opfordring kan jeg på Det Radikale Venstres vegne varmt anbefale lovforslaget, og vi glæder os til behandlingen i udvalget.

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten støtter dette lovforslag, selv om vi ikke har nogen særlig tiltro til, at et forbud her har nogen særlig betydning ud over signalværdien, som vi til gengæld også synes er meget fint at få sendt ud.

Det største problem, hvad angår unges misbrug af alkohol, handler jo ikke så meget om butikssalg. Det er meget værre, hvad der foregår med smarte værtshusejere, der henter elever fra skolen, kører dem i bus med fri fadølbar, så de er godt i stødet, inden de kommer frem; diskoteksejere, der laver reklamefremstød i folkeskolen, i ungdomsklubber, deler fribillet-

ter ud en masse, giver smarte tilbud om, at man bare kan drikke løs uden at skulle betale mere end entreen.

Der er masser af den slags, som er meget værre i forhold til at lokke unge mennesker ud i druk, og det var sådan set dér, vi synes der skulle sættes ind, få stoppet nogle af de ordninger, få lagt begrænsninger på og få sagt til restauratører, der overskrider 18-års-grænsen, at hvis det er sådan, at der er grove gentagelsestilfælde, så inddrages spiritusbevillingen, og så er det simpelt hen slut med at drive værts-hus.

Det må også være sådan, at vi må kigge på markedsføringsreglerne, så alkohol ikke kan sælges camoufleret som farvestrålende drikke i bamseformede plasticflasker. Det er i det hele taget i det led, vi synes der er brug for den største indsats.

Vi vil selvfølgelig også gerne være med her. Vi vil selvfølgelig også gerne være med til at diskutere problemet generelt, for ud over smarte værtshusejere, dem, der tjener penge på at lokke andre folk i ulykke, ja, så er det selvfølgelig også et generelt ansvar for voksne i det her samfund, at vores alkoholforbrug er vokset dramatisk de sidste tredivåre, og det er selvfølgelig den anden hovedårsag til, at vi også trækker de unge med.

Men lad os så kigge på erfaringerne med forbud, som også har været inddraget her, og kigge lidt på: Hvad sker der i Sverige og Norge? Det er jo rigtigt, at alkoholproblemet i Danmark for unge mennesker er større end i vores nabolande, men det er jo ikke sikkert, at det er så enkelt at lave sammenligninger.

Der var en storstadskonference for nordiske lande i Århus sidste efterår, hvor en workshop om børns og unges forbrug af rusmidler var en af de mest velbesøgte, og det, jeg har fået af beretninger fra den konference, var, at problemerne i de andre skandinaviske lande ikke var mindre end i Danmark, måske snarere tværtimod var der meget, der tydede på, at Oslo havde endnu større problemer end København, og at man i Sverige har et meget stort misbrug af lim og fortyndere til snifning. Og måske sniffer de, fordi de ikke kan købe øl.

Det er altså ikke så enkelt lige at lave en sammenligning, hvor vi kigger på ét rusmiddel, hvis det bare betyder, vi skubber forbruget over på et andet rusmiddel. Det synes jeg også hører med i debatten, når man prøver at lave denne slags sammenligninger.